

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Національний технічний університет

"Дніпровська політехніка"

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Політичний PR»

Ступінь освіти	<u>Бакалавр</u>
Освітня програма	<u>Усіх спеціальностей</u>
Заняття:	
Лекції	<u>2 години</u>
Практичні заняття	<u>2 години</u>
Мова викладання	<u>українська</u>

Сторінка курсу в СДО НТУ «ДП»: <https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=6708>

Кафедра, що викладає: Прикладної економіки, підприємництва та публічного управління

Консультації: за окремим розкладом, погодженим зі здобувачами вищої освіти

Онлайн-консультації: електронна пошта, чат MS TEAMS

Інформація про викладача:

Лола Вікторія Василівна

доцент, к.держ.упр., доцент

Персональна сторінка

<https://pe.nmu.org.ua/ua/pro-kafedru/vikladachi/lola/lola.php>

E-mail: lola.v.v@nmu.one

1. Анотація до курсу

В умовах інформаційного суспільства актуальність знання та розуміння основних методів та технологій формування суспільної свідомості є надзвичайно актуальним. У цьому контексті політичні PR виступають невід'ємною частиною боротьби за вплив на громадську думку. У той же час, їх вивчення дозволяє зрозуміти, як формуються політичні рішення та як громадяни можуть брати участь у політичному процесі.

Розуміння політичних PR є необхідним для ефективної роботи в органах державної влади, політичних партіях та громадських організаціях.

2. Мета та завдання курсу

Мета дисципліни – формування у здобувачів вищої освіти компетентностей щодо застосування сучасних технологій політичних PR у процесі здійснення політичних та масових комунікацій.

Завдання курсу:

- ознайомити здобувачів вищої освіти з теоретико-методологічними засадами сучасних політичних PR;
- навчити розуміти та уміти застосовувати основні інструменти PR у системі політичних та масових комунікацій;
- сформувати навички застосування PR у системі політичного маркетингу;
- навчити здобувачів вищої освіти управляти інформацією у контексті здійснення Media Relations як складової політичної PR-кампанії;
- сформувати навички планування PR-комунікації та планування і проведення PR-заходів;
- набуття практичного досвіду щодо управління PR;
- формування умінь протидіяти «брудним» PR-технологіям, в тому числі і в умовах інформаційних війн.

3. Результати навчання

Унаслідок вивчення даної дисципліни студент повинен:

- Знати та розуміти сутність і специфіку політичних PR як складової масових комунікацій;
- Знати та розуміти особливості еволюції PR-технологій та сучасні тенденції їх застосування;
- Вміти управляти інформацією у контексті здійснення Media Relations як складової політичної PR-кампанії;
- Вміти складати стратегічні та тактичні плани PR-комунікації, планувати та проводити PR-заходи;
- Застосовувати PR у системі політичного маркетингу;
- Визначати зміст і засоби роботи PR під час виборчої кампанії;
- Визначати ключові складові і параметри процесу управління PR;
- Вміти протидіяти «брудним» PR-технологіям, в тому числі і в умовах інформаційних війн.

4. Структура курсу

ЛЕКЦІЇ

Модуль 1. PR у політичній сфері: інструменти та технології

Тема 1. PR в системі політичних та масових комунікацій. Сутність, особливості визначення та розумінні Public relations. Основні поняття та категорії, інструментарій політичних PR. Функціональні складові політичних PR: Media relations – побудова відносин із ЗМІ. Government relations – взаємодія з владними структурами. Investor relations – взаємовідносини з інвесторами. Special Events – організація та проведення спеціальних заходів. Employee communications – взаємодія з персоналом. Управління політичним іміджем. Crisis management – управління кризовими ситуаціями.

2. Еволюція та становлення сучасних PR. Витоки політичних PR. Основні етапи розвитку політичних PR. Становлення сучасних PR-комунікацій. Міждисциплінарний характер PR-діяльності у політичній сфері. Сучасні тенденції розвитку PR-технологій.

3. Медіа-технології у політичних PR. Сутність та особливості Media relations у політичних PR. Роль ЗМІ у політичних та масових комунікаціях. Ринок сучасних ЗМІ та його аналіз. Концепція та стратегія взаємовідносин зі ЗМІ. Технології роботи зі ЗМІ. Медіакарта та її зміст. Принципи створення інформаційних звернень. Ініціювання інформаційних нагод. Виготовлення та розповсюдження прес-релізів. Організація брифінгів, конференцій, круглих столів, інтерв'ю тощо.

4. Інтернет-технології у політичних PR. Інтернет-технології у політичних PR: сутність та особливості застосування. Створення та використання веб-сайту. Технології роботи у соціальних мережах. Блогінг як засіб політичних PR. Практичні інструменти роботи із соціальними медіа. Технології оцінювання ефективності просування в соціальних мережах та мережі Інтернет у цілому.

5. Масові заходи як засіб політичних PR. Зміст і функції Special Events. Роль масових заходів у політичних PR. Види масових заходів у політичних кампаніях (форуми, виставки, конкурси, шоу, презентації, концерти, фестивалі мітингів і т.п.). Принципи організації масових заходів. Особливості поведінки людини в натовпі. Технології організації та проведення політичних мітингів та інших видів масових заходів як складова політичних PR.

6. Безпосереднє спілкування у політичних PR. Значення безпосереднього спілкування як каналу комунікації в мотивації політичної поведінки. Особливості комунікації без посередників і технічних засобів (встановлення візуального контакту, локалізація учасників в певній точці фізичного простору, тощо). Види та технології організації безпосереднього спілкування у політичних кампаніях. Взаємодія позиційованого політика (лідера партії, політичної організації, керівника державної структури) з громадянами. Взаємодія членів команди, що здійснює управління політичною кампанією, з громадянами. Збір підписів. Робота громадської приймальні. Агітація «від дверей до дверей».

Модуль 2. Практика PR-діяльності у політичній сфері

7. PR у виборчих кампаніях. Вибори як складова демократичного політичного процесу. Сутність виборчої кампанії та їх види. PR-стратегія та її роль у виборчих кампаніях. Етапи виборчої кампанії та особливості їх PR-супроводу. PR-технології та політичні виборчі технології. Політична реклама. Маніпуляції в політичному PR та методи протидії їм.

8. Особливості формування політичного іміджу лідерів та партій як складова політичних PR. Політична іміджелогія та її основні складові. Політичний імідж у контексті політичних PR: поняття, сутність, основні типи. Технології побудови іміджу. Імідж публічного політика. Імідж політичної партії. Імідж держави. Технології та інструменти просування.

9. PR в державних організаціях. Сутність та особливості реалізації державних PR. Влада і політична комунікація. PR у внутрішній політиці. Практика організації урядових комунікацій. PR-діяльність органів місцевого самоврядування. PR силових структур та спецслужб. Сутність явища «стратегічні комунікації». Державні міжнародні PR. PR у зовнішній політиці.
10. PR-діяльність в кризових ситуаціях. Антикризове управління (Crisis management) як функція політичних PR. Прогнозування кризових ситуацій та розробка комунікативних стратегій їх стримування та попередження. Управління процесом комунікацій в умовах кризи. Нейтралізація та мінімізація наслідків кризи. Деструктивні політичні технології: способи ідентифікації та протидії. Загострення наслідків кризи через негативну інформацію. Запобігання розповсюдженню дезінформації. Дії з формування якісних інформаційних потоків. Відновлення відносин з виборцями, владою, інвесторами (спонсорами), персоналом. Антикризові PR-технології.
11. Інституційне забезпечення PR-діяльності у політичній сфері. Персонал у політичній кампанії. Прес-служба у політичній кампанії. Особистісні якості та вимоги до PR-фахівця. Принципи та етичні норми PR-діяльності. Політичне лідерство та його складові. Роль взаємодії з персоналом (Employee Communications) у політичній кампанії. Внутрішні комунікації PR-служби та PR-кампанії. Використання засад внутрішнього маркетингу в діяльності PR-служби. Організація та проведення внутрішньо корпоративних PR-заходів.
ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ
Зв'язки з громадськістю у політичному житті суспільства.
Історичний вимір світових та національних PR-процесів.
Управління інформацією як завдання media relations.
Інтернет-технології та соціальні мережі у політичних PR.
Special Events та їх роль у політичних PR.
Безпосередні комунікації в політичних PR: особливості організації та реалізації.
Політична реклама та PR: психологічні прийоми у творенні передвиборчих гасел.
Іміджеві виборчі технології: український та світовий досвід.
Імідж держави як PR-стратегія.
Політичний скандал як кризова ситуація та PR-супровід виходу з неї.
Принципи та етичні норми PR-діяльності. Особливості протидії «брудним» PR-технологіям.

5. Технічне обладнання та/або програмне забезпечення

Мультимедійні засоби навчання. Дистанційна платформа Microsoft Teams, Moodle.

6. Система оцінювання та вимоги

6.1. Навчальні досягнення здобувачів вищої освіти за результатами вивчення курсу оцінюватимуться за шкалою, що наведена нижче:

Рейтингова	Інституційна
90...100	Відмінно/Excellent
74...89	Добре/Good
60...73	Задовільно/Satisfactory
0...59	Незадовільно/Fail

6.2. Здобувачі вищої освіти можуть отримати підсумкову оцінку з навчальної дисципліни на підставі поточного оцінювання знань за умови,

якщо набрана кількість балів з тестування за лекційною частиною та індивідуального завдання на практичних заняттях складатиме не менше 60 балів. Оцінка з поточного оцінювання визначається як середнє від оцінок: 1) тестування за лекційною частиною на останньому навчальному тижні кожної чверті; 2) індивідуальне завдання на практичних заняттях. Індивідуальне завдання оцінюється експертно за допомогою критеріїв, що характеризують співвідношення вимог до рівня компетентностей і показників оцінки за рейтинговою шкалою.

Зміст критеріїв спирається на компетентнісні характеристики, визначені Національною рамкою кваліфікації (НРК) для бакалаврського рівня вищої освіти.

6.3. Критерії оцінювання підсумкової роботи

Підсумкове оцінювання – тест (якщо здобувач вищої освіти набрав менше 60 балів та/або прагне поліпшити оцінку). Максимальна кількість балів при підсумковому оцінюванні: 100.

Для ліквідації академічної заборгованості з дисципліни після формального завершення сесії, студент має право на підсумкове оцінювання в форматі письмової роботи, яка складається з відповідей на два запитання. Така робота експертно за допомогою критеріїв, що характеризують співвідношення вимог до рівня компетентностей і показників оцінки за рейтинговою шкалою.

<i>Рівень, рейтингова шкала</i>	<i>Теоретична підготовка</i>	<i>Практичні уміння і навички</i>
Високий, 100-90, відмінно	Студент має глибокі, міцні і систематичні знання всіх положень теорії, може не тільки вільно сформулювати, але й самостійно довести закони, теореми, принципи, використовує здобуті знання і вміння в нестандартних ситуаціях, здатний вирішувати проблемні питання. Відповідь студента відрізняється точністю формулювань, логікою, достатній рівень узагальненості знань.	Студент самостійно розв'язує типові задачі різними способами, стандартні, комбіновані й нестандартні завдання, здатний проаналізувати й узагальнити отриманий результат. При виконанні практичних та індивідуальних робіт студент дотримується усіх вимог, передбачених програмою курсу. Крім того, його дії відрізняються раціональністю, вмінням оцінювати помилки й аналізувати результати.
Вище середнього, середній 89-74 дуже добре, добре	Студент знає і може самостійно сформулювати основні теоретичні положення, принципи та пов'язати їх з реальними явищами, може привести вербальне формулювання основних положень теорії, навести приклади їх застосування в практичній діяльності, але не завжди може самостійно довести їх.	Студент самостійно розв'язує типові (або за визначеним алгоритмом) завдання, володіє базовими навичками з виконання необхідних логічних операцій та перетворень, може самостійно сформулювати типову задачу за

	Студент може самостійно застосовувати знання в стандартних ситуаціях, його відповідь логічна, але розуміння не є узагальненим.	її словесним описом, скласти типову схему та обрати раціональний метод розв'язання, але не завжди здатний провести аналіз і узагальнення результату.
Достатній, 73-60, задовільно, посередньо	Студент відтворює основні поняття і визначення курсу, але досить поверхово, не виділяючи взаємозв'язок між ними, може сформулювати з допомогою викладача основні положення теорії, знає істотні ознаки (засади) основних теоретичних положень та їх відмінність, може записати окремі термінологічні дефініції теоретичного положення за словесним формулюванням і навпаки; допускає помилки, які повною мірою самостійно виправити не може.	Студент може розв'язати найпростіші типові завдання за зразком, виявляє здатність виконувати основні елементарні аналізи, але не спроможний самостійно сформулювати задачу за словесним описом і визначити метод її розв'язання.
Низький, 59-0, незадовільно	Відповідь студента при відтворенні навчального матеріалу елементарна, фрагментарна, зумовлена нечіткими уявленнями про теоретичні положення. У відповіді цілком відсутня самостійність. Студент знайомий лише з деякими основними поняттями та визначеннями курсу, з допомогою викладача може сформулювати лише деякі основні положення теорії.	Студент знає умовні позначення та вміє розрізняти основні величини, вміє розв'язувати завдання лише на відтворення основних формул, здійснювати найпростіші математичні дії.

7. Політика курсу

7.1. Політика щодо академічної доброчесності

Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика щодо академічної доброчесності регламентується положенням "Положення про систему запобігання та виявлення плагіату у Національному технічному університеті "Дніпровська політехніка". http://www.nmu.org.ua/ua/content/activity/us_documents/System_of_prevention_and_detection_of_plagiarism.pdf. У разі порушення здобувачем вищої освіти академічної доброчесності (списування, плагіат, фабрикація), робота оцінюється незадовільно та має бути виконана повторно. При цьому викладач залишає за собою право змінити тему завдання.

7.2. Комунікаційна політика

Здобувачі вищої освіти повинні мати активовану університетську пошту. Усі письмові запитання до викладачів стосовно курсу мають надсилатися на університетську електронну пошту.

7.3. Політика щодо перескладання

Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання відбувається із дозволу деканату за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).

7.4 Політика щодо оскарження оцінювання

Якщо здобувач вищої освіти не згоден з оцінюванням його знань він може опротестувати виставлену викладачем оцінку у встановленому порядку.

7.5. Відвідування занять

Для здобувачів вищої освіти денної форми відвідування занять є обов'язковим. Поважними причинами для неявки на заняття є хвороба, участь в університетських заходах, академічна мобільність, які необхідно підтверджувати документами. Про відсутність на занятті та причини відсутності здобувач вищої освіти має повідомити викладача або особисто, або через старосту. За об'єктивних причин (наприклад, міжнародна мобільність) навчання може відбуватись в он-лайн формі за погодженням з керівником курсу.

8. Рекомендовані джерела інформації

Основні

1. Гончарук-Чолач Т. В., Джугла Н. В. Теорія та практика політичної пропаганди [Текст]: підручник / Т. В. Гончарук-Чолач, Н. В. Джугла. Київ : Видавництво Ліра-К, 2020. 254 с.
2. Курбан О. В. PR у маркетингових комунікаціях: навчальний посібник. Київ: Кондор, 2014. 246 с.
3. Лівіцька О. В. Практика PR-діяльності : навчальний посібник. Кам'янець-Подільський : ТОВ «Друкарня «Рута», 2020. 164 с.
4. Політичні комунікації та PR: навчальний посібник [Електронний ресурс]. Кам'янець-Подільський: Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, 2024. 100 с.
<http://elar.kpnu.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/8620/Politychni-komunikatsii-ta-PR.pdf?sequence=3>
5. Політичні технології в сучасних владних процесах : навчальний посібник / В. Ф. Смолянук, С. С. Бульбенюк, Ю. М. Манелюк та ін. К.: КНЕУ, 2021. 328 с.
6. Примак Т. PR для менеджерів та маркетингологів. – Київ: Центр учбової літератури, 2019. – 202с.
7. Річ Лі. Міфи про PR. Харків : Фабула, 2020. 272 с.
8. Ромат Є. В. Зв'язки з громадськістю (базовий курс): навчальний посібник. Київ, 2016. 284 с.
9. Смірнова К.В. PR менеджмент: конспект лекцій. Одеса, ОДЕКУ, 2021. 192 с.

Додаткові

1. DW. Блокування в соцмережах: куди тікають прихильники Трампа з Facebook і Twitter. URL: <https://www.dw.com/uk/blokuvannia-v-sotsmerezhakh-trykhylnyky-trampa-tikaiut-vid-facebook-i-twitter/a-56224153>
2. Media Relations: Everything You Need to Know. URL: <https://www.pr.co/media-relations>
3. Гоцур О. Соціальні мережі і політичний PR в українських та закордонних виборчих кампаніях // Вісник Національного університету “Львівська політехніка”: Журналістика. 2021. №2 (2). URL: <https://doi.org/10.23939/sjs2021.02.053>
4. Комунікативні аспекти взаємодії бізнес-організацій та організацій публічного сектору в сучасних умовах / Комарова К., Лола В., Касьяненко Л., Дементьєва Н. // Grail of Science, (22), 63–69. URL: <https://doi.org/10.36074/grail-of-science.25.11.2022.09>
5. Кулініч В., Лола В. Зміна підходів до комунікації між органами публічної влади та громадськістю в умовах війни / Владислав Кулініч, Вікторія Лола // Політика та право в умовах дії воєнного стану: пошук рішень : збірник матеріалів Міжнарод. наук. конф. / за заг. ред. П. В. Горінова ; Навчально-науковий інститут права та політології УДУ імені Михайла Драгоманова (м. Київ, 23 квітня 2024 р.). – Київ : Вид-во УДУ імені Михайла Драгоманова, 2024. 399 с. с. 293-296. URL: <https://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/44822/Polityka%20ta%20pravo%20v%20umovakh%20dii%20voiennoho%20stanu.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
6. Синиця С.М. Особливості PR в сфері державного управління // Ефективна економіка. 2021. №8. URL: DOI: 10.32702/2307-2105-2021.8.92